

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Vyškově rozhodl v hlavním líčení konaném dne 20. listopadu 2020 samosoudkyní
Mgr. Zdeňkou Kalovou

takto:

Obžalovaná

H.S., narozena XXXXX ve XXXXX,
zaměstnaní – osoba samostatně výdělečně činná,
trvale bytem XXXXX, t.č. bytem + pro doručování XXXXX, okres XXXXX,

**se podle § 226 písm. b) trestního řádu zprošťuje návrhu na potrestání Okresního státního
zastupitelství ve Vyškově, sp. zn. Zk 224/2018, ze dne 17. 12. 2018, pro skutek spočívající
v tom, že:**

dne 12. 6. 2018 v Rousínově, okres Vyškov, v úmyslu obohatit se, prodala R.G. osobní motorové
vozidlo tovární značky Škoda Fabia, registrační značky XXXXX, barvy červená metal, VIN:
XXXXX, za částku 39.900 Kč, a ačkoliv bylo na kupní smlouvě uvedeno, že „prodávajícímu není
znám skutečný stav ujetých kilometrů“, tak stav ujetých kilometrů na tachometru shora uvedeného
vozidla byl v době prodeje přibližně 137.000 km, což vyplývá i ze stavu tachometru při provádění
evidenční kontroly vozidla dne 18. 6. 2018 – stav 137.973 km, tak podezřelá musela vědět, že dne
12. 1. 2017, kdy shora uvedený automobil kupovala za částku 27.000 Kč od J.K., byl stav ujetých
kilostrů na tachometru shora uvedeného vozidla 230.000 km, a tento odpovídal faktickému stavu,
neboť vyplývá i z výpisu z evidenčních a pravidelných kontrol prováděných stanicemi technické
kontroly,

a tímto jednáním měla způsobit poškození R.G., narozené XXXXX škodu ve výši nejméně 12 900
Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje Kamila Štěpánková.

v němž byl spatřován přečin podvod podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku,

neboť uvedený skutek není trestným činem, resp. přečinem.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozená R.G., narozena XXXXX, bytem XXXXX, se svým nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Okresní státní zastupitelství ve Vyškově podalo u zdejšího soudu dne 17. 12. 2018 návrh na potrestání obviněné H.S. pro přečin podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku, jehož se měla dopustit způsobem blíže popsáním ve výroku tohoto rozsudku. Soud ve věci rozhodl nejprve trestním příkazem ze dne 21. 12. 2018, č. j. 1 T 140/2018-100, jímž uznal obviněnou vinnou a uložil jí výchovný podmíněný trest odnětí svobody s povinností podle svých sil nahradit způsobenou škodu a rozhodl o nároku poškozené na náhradu škody ve výši 12.900 Kč. proti předmětnému trestnímu příkazu podala obviněná řádně a včas prostřednictvím svého právního zástupce – obhájce odpor, a proto soud ve věci konal hlavní líčení dne 25. 2. 2018, v jehož závěru vyhlásil odsuzující rozsudek, jímž obžalovanou uznal vinnou ze spáchání předmětného přečinu podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku, jehož se měla dopustit způsobem popsáním ve výroku tohoto rozsudku, a uložil jí peněžitý trest ve výměře 50 denních sazeb po 300 Kč, tj. 15.000 Kč a pro případ, že by nebyl peněžitý trest ve stanovené lhůtě vykonán, byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 3 měsíců, a současně byla obžalovaná zavázána povinností nahradit poškozené R.G. na náhradu škody 12.900 Kč. Proti předmětnému rozsudku soudu I. stupně č.j. 1 T 140/2018-118 ze dne 25. 2. 2019 podala obžalovaná odvolání prostřednictvím svého obhájce a rozhodnutím Krajského soudu v Brně č. j. 8 To 163/2019-166 ze dne 28. 5. 2019 bylo její odvolání jako nedůvodné zamítnuto. Obžalovaná podala dále ve věci dovolání k Nejvyššímu soudu a rozhodnutím – usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 16. 10. 2019, č. j. 8 Tdo 1153/2019-2019, došlo podle § 265k odst. 1 trestního řádu ke zrušení usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28. 5. 2019, sp. zn. 8 To 163/2019, a jemu předcházejícímu rozsudku Okresního soudu ve Vyškově ze dne 25. 2. 2019, sp. zn. 1 T 140/2018, a současně podle § 265k odst. 2 trestního řádu se zrušila veškerá rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Okresnímu soudu ve Vyškově bylo přikázáno, aby věc byla v potřebném rozsahu znovu projednána a rozhodnuta podle § 265l odst. 1 trestního řádu. Okresní soud ve Vyškově proto poté doplnil dokazování v intencích pokynů uvedených v odůvodnění rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR.
2. Po prvotním provedeném dokazování v hlavním líčení a následně rozsáhle doplněném dokazování po zrušení původních rozhodnutí soudu I. a II. stupně na základě rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, soud především zopakoval dosavadní průběh dokazování a poměrně rozsáhle doplnil další dokazování, v němž umožnil znovu vyjádřit se obžalované, znovu vyslechl poškozenou R.G.. Na základě toho dále soud vyslýchal svědky L.P., bývalého přítele poškozené R.G., který s ní jel předmětný den auto k obžalované kupovat, provedl obhlídku vozidla i zkušební jízdu, koupí odsouhlasil a s vozidlem s poškozenou odjel. Uvedl, že asi až za dva dny při další jízdě se rozsvítila nějaká kontrolka ohledně motoru, proto s vozidlem zajel ke známému (R.B.) do autoservisu v obci Niva, který jim jen řekl, že motor je „k.o.“ a že to mají vrátit, jinak že by oprava motoru stála u něho v servisu asi 30 tisíc korun Opravu neřešili, chtěli vozidlo jen vrátit. Pak jej odstavili a poškozená jezdila jeho vozidlem, kdy si koupila vozidlo další nevěděl, není už jejím přítelem.. Věc začali řešit s prodávající původní majitelkou, která s nimi nekomunikovala a proto věci ohlásili na policii v Blansku., a tím se začala předmětná věc řešit. Svědek R.B. jen uvedl, že jeho známý L.P. s přítelkyní R.G. navštívili za účelem obhlídky vozidla, motoru, které zakoupili, neboť tam svítila nějaká kontrolka Zjistil nějakou závadu na motoru, ale blíže toto nedagnostikoval, neměli o to zájem, neměli zájem o diagnostiku ani opravu. S vozidlem k němu dojeli a zase s vozidlem odjeli.

Více o věci nic nevěděl.. Soud dále vyslechl svědka P.O., který měl mimo jiné i vedle jiných osob, uvedené vozidlo obžalované užívat, v době kdy ho vlastnila, do doby než ho prodala poškozené R.G.. Uvedl, že sám měl o vozidlo zájem, chtěl ho koupit, ale neměl na něj peníze. S vozidlem jezdil v době, kdy si ho pořídila obžalovaná od předchozího majitele (pana K. dle kupní smlouvy ze dne 12. 1. 2017) a toto vozidlo obžalovaná užívala asi po dobu 1 roku, kdy ho především půjčovala ho svým známým, nějakému zde žijícímu cizinci - Moldavci, a mimo jiné i svědku P.O., který měl o vozidlo zájem, stejně jako předchozí uživatel, jistý Moldavec, který také s vozidlem v průběhu 1 roku jezdil. Vozidlo bylo provozuschopné, byli s ním spokojeni a o koupi vozidla měli zájem, avšak oba neměli na něj peníze. Obžalovaná našla jiného kupce, kterému vozidlo prodala (R.G. dle kupní smlouvy ze dne 12. 6. 2018). Dále soud vyslechl svědka J.Š., který měl podle kupní smlouvy ze dne 15. 4. 2019 předmětné vozidlo následně koupit od poškozené R.G.. Z jeho výpovědi se ukázalo, že fakticky vozidlo kupoval jeho syn R.Š., který měl finanční problémy a nemohl si vozidlo pořídit na svoji osobu, byl v insolenci a vozidlo si pořizoval za účelem dojíždění do zaměstnání. Kupoval ho od poškozené R.G., za přítomnosti druhého syna – bratra D.Š., který jako odborník – automechanik vozidlo obhlídl a shledal je provozuschopným a odpovídajícím navrhované prodejní částce za účelem požadovaného užívání. Formálně však kupní smlouva byla napsána na něj jako jejich otce J.Š., který však s vozidlem nikdy nejezdil a toto neužíval, nijak se o jeho stav nezajímal. Vše co uvedl svědek Josef Š. následně před soudem potvrdili s jeho synové jako svědci a to R. a D.Š., kteří navíc vyvrátili tvrzení poškozené R.G., že vozidlo nebylo provozuschopné. Oba tito svědkové shodně potvrdili, že s vozidlem odjeli a vozidlo dále s menšími opravami a zásahy sloužilo svědku R. Š. několik dalších měsíců k dopravě do zaměstnání a zpět a běžným potřebám (denně cca 10 a 12 km). Dále soud v rámci doplněného dokazování provedl i další listinné důkazy, na které poukazovala zejména obhajoba ohledně hodnoty a oprav zhodnocení vozidla, investic do vozidla, za účelem zprovoznění od doby kdy ho obžalovaná koupila (12. 1. 2017) od předchozího majitele J.K., a po dobu užívání ho udržovala, investovala do něj a zprovožňovala ho tak, aby bylo provozuschopné, půjčovala ho ostatním členům rodiny nebo známým, a protože je odborník v oblasti autodopravy, kdy má vystudovanou příslušnou odbornou školu, vyzná se, je vlastníkem více automobilů, a tento automobil následně nepotřebovala, se ho rozhodla prodat. Z uvedených důvodů dne 12. 6. 2018 došlo k předmětné kupní smlouvě na základě inzerce, na kterou reagovala právě poškozená R.G. a došlo k postupným jednáním o prodeji. Následně si poškozená věc tedy celou koupi rozmyslela a následně z její strany došlo k odstoupení od smlouvy. Poškozená si vše rozmyslela a začala po ní vyžadovat vrácení peněz a začala ji osočovat z podvodného jednání a podala na ni trestní oznámení.

3. V rámci doplněného dokazování pak soud dále provedl veškeré listinné důkazy, zopakoval i listinné důkazy opatřené již v přípravném řízení, a dále provedl listinné důkazy, které předkládala postupně obžalovaná sama i prostřednictvím svého obhájce ohledně investic a oprav do vozidla, případně prokazující hodnotu oprav, které provedla svépomocí za účelem opatření různých náhradních dílů s tím, poukazovala i na cenu souvisejících prací apod. s tím, že s vozidlem jezdily i jiné osoby. I ze strany těchto cizích osob došlo i k zásahům, opravám, výměnám a to především k výměně palubní desky včetně tachometru. V této souvislosti pak obžalovaná poukazovala na to, že jí proto pak už nebyl znám stav najetých km, na což poškozenou výslovně upozorňovala a uvedla i v kupní smlouvě ze dne 12. 6. 2018., jak je uvedeno v odůvodnění tohoto rozhodnutí shora.
4. Po celou dobu doplňujícího dokazování, prováděných výslechů obžalované, poškozené, opakovaných výslechů a doplňujících výslechů svědků uvedených shora a listinných důkazů, byl přítomen po zrušujícím rozhodnutí Nejvyššího soudu přibrán znalec z oboru dopravy, ekonomika, strojírenství Ing. Jaroslav Sedlák, Ph.D., jež měl v průběhu dalšího řízení zpracovat znalecký posudek za účelem stanovení obvyklé ceny předmětného vozidla v daném místě (v Rousínově) a v dané době (12. 6. 2018).
5. Obžalovaná H.S. od samého počátku, jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem, sama i prostřednictvím obhájce, trestnou činnost v plném rozsahu popírala. Popírela spáchání celého

skutku. Velmi důrazně a opakovaně se ve svých veškerých písemných vyjádřeních, včetně odporu, odvolání, dovolání i ve svých výpovědích před soudem, osobně vyjadřovala, že se ničeho nedopustila, že se skutek nestal a že především nebyl spáchán úmyslně, úmysl jí rozhodně nebyl prokázán. Zpochybňovala po celou dobu věrohodnost svědků, zejména poškozené R.G., která postupně při opakovaných vyjádřeních jak v přípravném řízení tak v řízení před soudem svá tvrzení zkreslovala a měnila. Nakonec ji nepodpořili ani jí navrhovaní svědkové dřívější přítel L.P. a automechanik R.B... Poškozená se tak jednoznačně se ukázala pro ni jako nevěrohodnou osobou, zneužívající trestní represe proti ní. Obžalovaná opakovaně poukazovala na to, že, rovněž tak svědkové (L.P., R.B... a dále R. a D.Š.) kteří měli potvrdit tvrzení poškozené R.G., zejména o tom, že vozidlo bylo krátce po koupi zcela nepojízdné, motor tzv. KO, bylo možné ho prodat jen na součástky, toto vůbec nepotvrdili. Toto tvrzení poškozené R.G. následně postupně všichni uvedení a slyšení svědkové(L.P., R.B., R. a D.Š.) nepotvrdili. Naopak se ukázalo, že původní tvrzení poškozené byla účelová a od počátku se pro obhajobu jevila jako nevěrohodná. Obžalovaná stále zdůrazňovala, že v době od pořízení vozidla od původního majitele pana K. (12. 1. 2017) do tohoto vozidla sama investovala, aby ho udržela v provozu, vozidlo půjčovala a s tímto vozidlem manipulovaly i další osoby. Došlo i k výměně palubní desky, tachometru a proto nebyla schopna zaručit skutečný počet ujetých km, tento neznala. Zdůraznila, že toto právě uvedla i v kupní smlouvě a na toto poškozenou výslovně upozornila. Necítí se proto být vinna ze spáchání žádného trestného činu, žádného podvodu. Hodnota vozidla, v době prodeje poškozené R.G. (16. 6. 2018) podle ní odpovídala stáří a technickému stavu vozidla. Zdůraznila, že sama vystudovala automobilovou školu, je odborníkem, v autech se vyzná, vyzná se v opravách a s automobily i obchoduje. Předmětné vozidlo se rozhodla prodat v době, kdy ho již nepotřebovala, neboť v té době měla ještě několik dalších vozidel, které užívala, a nebo užívali její rodinní příslušníci či známí. Zdůraznila, že vozidlo, kdy kupovala od předchozího majitele pana K. za 27.000 Kč, podle smlouvy mělo mít najeto kolem 230.000 km, sama toto neměla nijak ověřeno. Sama investovala do nákupu i za přepis a převod vozidla, evidenční kontrolu na STK a pak do provozu vozidla po dobu, kdy jej vlastnila a svěčovala k užívání dalším osobám, které se o provoz také staraly a činily různé zásahy a opravy, zejména pokud se týká palubní desky či výměny tachometru. Zdůraznila, že se jednalo o vozidlo na plyn, které mělo nižší spotřebu, pro kupce bylo výhodné z důvodu nízké spotřeby a malých nákladů na provoz a proto cena takového vozidla, s ohledem na stáří a technický stav, který byl provozuschopný, byla vyšší než u vozidel na benzín a tak cena odpovídala částce, za kterou toto následně prodala poškozené G.. Zdůraznila, že poškozená přijela se známým, vozidlo si projeli, byli spokojení, s vozidlem odjeli. Žádná kontrolka nesvítla. Navíc poškozená prokazatelně vozidlo užívala i po dobu co jej koupila tedy od 12.6.2016 do blíže nezjištěné doby a především doby prodeje dalšímu kupci J. (potažmo D.) Š. dne 15.4.2019, kdy vozidlo bylo prokazatelně provozuschopné a pojízdné (viz výpovědi svědků shora – např. R. a D.Š. a L.P. a R.B.). Pokud se poškozená rozhodla odstoupit od smlouvy, domnívá se obžalovaná, že se jednalo o ryze účelové jednání, kdy si bezdůvodně rozmyslela původní koupi a chtěla pouze získat zpět peníze. Fakt, že by bylo vozidlo nepojízdné se nepotvrdil. Na těchto svých tvrzeních, která postupně obžalovaná doplňovala o technické parametry a informace v průběhu dalších vyjádření, výpovědí a reakcí na výpovědi svědků, stálo jen se stále opakující se a víceméně nejisté a svědeckými výpověďmi zpochybňující, málo věrohodné tvrzení poškozené R.G.. Obžalovaná především prostřednictvím obhájce, ve svých opakovaných, jak osobních či písemných vyjádřeních, ve všech podáních uvedených shora, od odporu, odvolání, dovolání a různých vyjádření zdůrazňovala, že v žádném případě neměla v úmyslu poškozenou R.G. zkrátit na jejich právech či ji svým jednáním jakkoliv podvést. Několikrát výslovně upozorňovala na to, že jí reálný stav kilometrů na tachometru není znám. Nebylo to tvrzení účelové, nýbrž reálné a pravdivé. Daná informace byla výslovně uvedena i do samotné kupní smlouvy, kterou poškozená svým podpisem potvrdila a vzala ji na vědomí. Nelze tvrdit, že by se snažila zastírat skutečný stav, neboť poškozená měla dostatečný prostor k tomu, aby si vozidlo na místě projela, byla jí umožněna zkušební jízda a byl přítomen i známý poškozené, jakožto osoba mající s tímto typem vozidla zkušenosti. Pokud by někdo chtěl

uskutečnit čistě účelový prodej, jak v tomto případě původně uzavřely oba soudy, nepostupoval by takto otevřeně, tedy tak že by poškozená měla možnost si vůz vyzkoušet a odhalit případné vady. Kdyby chtěla opravdu skrýt skutečný stav najetých kilometrů vozidla, vůbec by tento údaj neuváděla a poškozenou by důrazně neupozorňovala na to, že jí není znám. Obžalovaná v průběhu trestního řízení prostřednictvím obhájce odsouhlasila, že úmyslné stočení tachometru je nutno potrestat, nelze však bez dalšího postihovat prostředky trestního práva veškeré nesrovnalosti mezi skutečným stavem ujetých kilometrů a číselným stavem na tachometru, bez zohlednění jednotlivých odlišností případ od případu. Tímto požadovala aplikaci zásady subsidiarity trestní represe. Poškozená v průběhu svých vyjádření si protiřečila, sama zpochybnila svoji věrohodnost o svých tvrzeních, zejména tím, že tvrdila, že byla uvedena v omyl, že nebyla informována o skutečném stavu tachometru a ujetých kilometrů. Obhajoba zdůraznila, že poškozená nevyužila jiných institutů k uplatnění svých práv v občanskoprávních řízeních a zneužila pak ihned podaným trestním oznámením trestní represe. Obžalovaná namítala, že v rámci opakovaných kontaktů poškozené si pořídila vlastní nahrávky jejich kontaktů, z nichž je zřejmé, že přístup poškozené je účelový, že tato záměrně fabuluje. Vše se prokázalo i v jejich různých výpovědích před soudem, kde se tvrzení poškozené ukázala ohledně stavu vozidla od koupi do okamžiku kdy si ho odvezla do svého bydliště a do následného období do prodeje dalšímu kupci J. Š., fakticky jeho synovi D. Š., jako účelová, neboť se ukázalo, že toto vozidlo po dobu kdy užívala, bylo provozuschopné, najela na něm řadu km. Mohlo dojít z její strany i k znehodnocení – poškození vozidla a neprokázalo se, že by vozidlo po koupi bylo ihned neprovozuschopné. Naopak se ukázalo dalšími svědeckými výpověďmi i znaleckým posudkem, že vozidlo v době dalšího prodeje následnému kupci Š., po delší době kdy bylo ve vlastnictví poškozené R.G., bylo provozuschopné. Další kupující R.Š. se svým bratrem D.Š. vozidlo zkontrolovali, zhodnotili jeho schopnost provozu a zaplatili požadovanou kupní cenu poškozené G. a s tímto odjeli. Následně uvedené vozidlo pak i další majitel R.Š. po dobu asi půl roku k cestám do zaměstnání užíval. Všem těmto informacím a skutečnostem zjišťovaným u hlavního líčení byl přítomen i znalec a tyto skutečnosti postupně vyplývaly z dalších důkazů, které byly prováděny v rámci doplněného dokazování po zrušení věci rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR. Obhajoba se proto domáhala od samého počátku zproštění obžaloby v plném rozsahu s tím, že skutek se nestal, namítala také absenci vzniku škody, když namítala, že způsob výpočtu škody soudem byl zcel nesprávný a mělo se vycházet z ceny, za kterou se věc, která byla předmětem útoku v době a místě činu obvykle prodává a měla být rozhodující hodnota majetku, o kterou byl majetek poškozené event.. zmenšen, nikoliv obohacení pachatele. Obhajoba namítala, že v prvním stádiu řízení se sud nezabýval jejich návrhy na doplnění dokazování o provedení listinných důkazů, a to předložení důkazů o výši cen pořizovaných součástek k zhodnocení vozidla za účelem udržení provozuschopnosti a zhodnocení vozidla oproti původní kupní ceně a stavu od původního majitele pana K. do doby prodeje poškozené R.G.. Dále obhajoba poukazovala na to, že v dalším hlavním líčení a dokazování se prokázaly skutečnosti jimi namítané, že vozidlo bylo provozuschopné i po dobu, kdy bylo v držení a vlastnictví poškozené R.G. a toto vozidlo nebylo v žádném případě nepojízdné a nebylo určeno jen na prodej na součástky, když sama poškozená G. toto vozidlo následně prodala jako provozuschopné dalšímu majiteli na základě další předmětné kupní smlouvy sepsané s J. Š., který toto vozidlo pouze formálně kupoval, fakticky pro uživatele syna R. Š., který vozidlo se svým bratrem odborníkem – automechanikem na místě u poškozené prohlédl, projel a s vozidlem odjeli a předmětné vozidlo ještě dalších několik měsíců užíval. Všechny tyto skutečnosti byly opakovaně namítány a bylo na ně poukazováno v průběhu zejména následně doplněného dokazování v trestním řízení.

6. Poměrně rozsáhlá a odborná obhajoba obžalované, prezentovaná jí samotnou, označující se za odborníci v autoopravárenství, autodopravě, obchodních záležitostech i ekonomice, pak následným doplněným dokazováním v hlavním líčení nebyla vyvrácena a naopak byla potvrzena. V rámci velmi podrobné odborné a rozsáhlé obhajoby obžalované soud jak v prvotním řízení, tak následně v doplněném dokazování v hlavním líčení opakovaně k důkazům provedl zejména opakované svědecké výpovědi poškozené R.G., které byly v průběhu trestního řízení oslabovány

v důsledku dalších skutečností zjišťovaných z listinných důkazů a svědeckých výpovědí dalších všech shora uvedených osob, svědků, v kontextu listinných důkazů i namítaných záznamů telefonních hovorů mezi obžalovanou a poškozenou, na které obžalovaná od samého počátku poukazovala, a tím zpochybňovala věrohodnost tvrzení poškozené ve vztahu k předmětnému skutku.

7. Soud tak ve věci původně vyslechl nejprve poškozenou R.G., následně pak opakovaně i v dalších hlavních líčení vyslechl původně i svědka J.K., předchozího majitele předmětného vozidla, který předmětné vozidlo Škoda Fabia registrační značky XXXXX, barvy červená metal, VIN: XXXXX, za částku 27.000 Kč prodal dne 27. 1. 2017 obžalované H. S., kdy podle předmětné kupní smlouvy byl uveden stav ujetých km na tachometru vozidla 230.000 km, který tehdy odpovídal faktickému stavu, jak vyplývalo z evidenčních a pravidelných kontrol prováděných stanicemi technické kontroly a odpovídalo i předložené kupní smlouvě, na základě které obžalovaná od uvedeného svědka předmětné vozidlo v uvedené době – 12. 1. 2017 kupovala.
8. Obžalovaná poukazovala na celou řadu listinných důkazů, které opatrovala, dokládala, že za dobu od 12. 1. 2017 do doby kdy prodávala vozidlo poškozené R.G., a to na základě kupní smlouvy ze dne 12. 6. 2018 v Rousínově, za částku 39.900 Kč, v předmětné kupní smlouvě výslovně uvedla, že prodávajícímu není znám skutečný stav ujetých km, a že prodávající nepodívá za vady vzniklé použitím a opotřebením vozu. Ze všech listinných důkazů i vyjádření samotné poškozené i obžalované vyplynulo, že poškozená na uvedenou smlouvu bez výhrad přistoupila, a to po zkontrolování vozidla, projetí vozidla, i za přítomnosti svého známého, následně slyšeného svědka L.P.. Postupně však začala poškozená tvrdit, že vozidlo začalo mít velkou spotřebu oleje, bylo nepojízdné, svítila kontrolka a že motor byl tzv. KO. S vozidlem a svým přítelem L. P. zajela ke známému do autoservisu v Nivě, panu B., který údajně potvrdil, že motor je KO a že mají vozidlo vrátit. Slyšením těchto svědků – L.P. a následně R. B., nebyly tyto skutečnosti poškozené zcela dle její verze potvrzeny. Bylo zjištěno, že s vozidlem byli schopni dojet do místa bydliště poškozené, vozidlo poškozená ještě nějakou dobu užívala, ačkoliv svítila kontrolka oleje, s vozidlem byli v autoservisu pana B. v Nivě, který však neprováděl žádnou diagnostiku, toto po něm nepožadovali, ani žádnou opravu či servis a tento se nijak konkrétně k věci nevyjadřoval. Nepotvrdil tak svědecké tvrzení poškozené, že by byl motor schopný k výměně a že by měla vozidlo vrátit, takové doporučení jí nedal, toto nepotvrdil. Stejně jako svědek L.P., který uvedl, že vozidlo bylo provozuschopné, na rozdíl od poškozené G., která tvrdila, že s vozidlem se nedalo vůbec jezdit. Naopak se ukázalo, že za dobu od koupi vozidla, tj. od 12. 6. 2018 vozidlo vlastnila. Vozidlo nepochybně bylo provozuschopné, když je následně ve stavu, jak uváděla, že bylo neprovozuschopné, prodala dalšímu kupujícímu formálně J. Š., fakticky však jeho synovi R. Š., který vozidlo zkontroloval, projel, i za přítomnosti svého bratra automechanika D.Š., a následně vozidlo ještě dalších několik měsíců užíval k cestám do zaměstnání a zpět, a to na základě kupní smlouvy mezi právě prodávající R.G. a kupujícím J. Š. na předmětné vozidlo ze dne 15. 4. 2019, kdy je zřejmé, že předmětné vozidlo v pojízdném stavu se u poškozené R.G. od 12. 6. 2018 do 15. 4. 2019 nacházelo, bylo provozuschopné a zůstalo tak pochybné zda a jakým způsobem poškozená s vozidlem jezdila, manipulovala a kolik vůbec sama na vozidle najela km. Svědek L.P. i Svědek R.B., známí poškozené R.G., kteří s poškozeným vozidlem přišli do kontaktu bezprostředně po koupi vozidla, nepotvrdili prokazatelně skutečnosti tvrzené samotnou poškozenou G., tedy že by vozidlo bylo jednoznačně neprovozuschopné, když s vozidlem byla poškozená se svým známým P. schopna dojet do servisu v Nivě k R.B., který vozidlo pouze ohlédl aniž by provedl jakoukoliv diagnostiku a zabýval se servisem a pouze se vyjádřil, že zřejmě motor není v pořádku, toto však zcela jednoznačně před soudem nepotvrdil, stejně tak jako nepotvrdil svědek P., a tak zůstala tvrzení poškozené pochybná, když vozidlo se u ní nacházelo v provozuschopném stavu od pořízení až do dalšího prodeje svědkům z rodiny Š., kteří pak s vozidlem jezdili a vozidlo užívali a na uvedené skutečnosti navazovaly listinné důkazy postupně dokládané obžalovanou a následně provedený znalecký posudek, který zpracoval znalec Ing. Jaroslav Sedlák Ph.D., znalec z oboru

doprava, ekonomika a strojírenství poté, co byl po celou dobu přítomen výsledku všech svědků a prováděných listinných důkazů po zrušení rozhodnutí Nejvyššího soudu.

9. Shora uvedený soudní znalec Ing. Jaroslav Sedlák Ph.D zpracoval znalecký posudek, z jehož závěrů vyplynulo skutečnosti o tom, že obvyklá cena předmětného vozidla Škoda Fabia, 40 kW, BA + LPG, r.z. XXXXX, VIN: XXXXX, se stavem ujetých km 230539 km, ke dni 12. 6. 2018, činila 37.800 včetně DPH. Vyjádřil se také k tomu, že opravou vozidla, kterou provedla obžalovaná Soldánová nedošlo ke zhodnocení vozidla oproti ceně vozidla odpovídající stáří automobilu a ujetému počtu km v daném místě a čase, neboť u vozidel jejich stav odpovídá stáří, počtu ujetých km a obvyklému způsobu užívání se předpokládá, že vozidlo je kompletní a všechny systémy vozidla jsou funkční. Opravou vozidla však došlo ke zhodnocení automobilu oproti stavu, ke kterému bylo vozidlo panem K. prodáno paní S.. Toto zhodnocení je možno vyčíslit jako náklady nutně vynaložené na provedení oprav, tj. náklady na dodávaný materiál a vynaloženou práci, které činily cirká 11.700 Kč včetně DPH. Znalec se vyjádřil i k listinným důkazům založeným ve spise, kde byla založena faktura – daňový doklad ev. č. 220218 vystavená společností Autoservis Milan Mokruša, opravy motorových vozidel, Čechyně 65, Rousínov, pro odběratele A. N., XXXXX, MD, ze dne 22. 2. 2018, za výměnu tachometru u Škoda Fabia reg.zn. XXXXX a to na částku 380 Kč s tím, že pokud tato výměna tachometru byla provedena, může toto mít souvislosti se změnou počtu ujetých km. Dále se znalec vyjádřil k tomu, že pokud obžalovaná uvádí, že mimo jiné provedla také opravu stahování okna pravých předních dveří – dveří spolujezdce, kdy před opravou bylo stahovací sklo podepřeno dřevěnou tyčí, při prohlídce vozidla znalcem 1. 10. 2020 nový majitel vozidla pan Š. uvedl, že po pořízení vozidla od paní G. musel provést opravu stahování skla pravých předních dveří (spolujezdce), kdy sklo bylo podepřeno dřevěnou tyčí. Pak zůstalo otázkou, kdy oprava byla provedena, zda skutečně paní S. nebo panem Š.. Znalec se vyjádřil i k otázce státního zástupce, zda s ohledem na zjištění technický stav motorového vozidla v době jeho prodeje ke dni 12. 6. 2018 mezi obžalovanou a poškozenou, pak jaký by byl rozdíl prodejní ceny u takto zjištěného vozidla v případě že by toto vozidlo bylo prodáváno s nájездem 230.000 km a nebo uvedeným nájездem 137.973 km. Jaký by byl rozdíl v obvyklé prodejní ceně s ohledem na zjištěný technický stav vozidla. Znalec uvedl, že při obou nájездech km, s ohledem na stáří vozidla, je vypočtená technická hodnota vozidla po odečtu základní amortizace menší než 20%, potom redukovanou technickou hodnotu vozidla je nutno volit v souladu se znaleckým standardem č. 1/2005, bod 2.2.1. odstavec d). V tomto případě se vliv počtu ujetých km částečně stírá. Je tedy možno říci, že u takto starých vozidel má na prodejnost automobilu spíše než počet ujetých km vliv aktuální stav vozidla, aktuální stav na trhu s ojetými automobily a aktuální poptávka po daném vozidle.
10. Soud proto na základě všech shora uvedených a provedených důkazů zhodnocených jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, po poměrně rozsáhlém doplněném dokazování v rámci doplněného dokazování po zrušení věci Nejvyšší soudem ČR shledal, že v daném případě sice po objektivní stránce ke skutku popsanému ve výroku tohoto rozsudku došlo, neboť došlo k prodeji vozidla ze strany obžalované poškozené na základě předmětné smlouvy s vědomím, že počet a stav km vozidla nemusí odpovídat tomu, co je uvedeno na tachometru, když obžalovaná vozidlo kupovala zhruba rok před dalším prodejem poškozené od pana K. a počet ujetých km na tachometru a v kupní smlouvě byl výrazně vyšší než byl počet km na tachometru v době prodeje poškozené R.G.. Tuto skutečnost obžalovaná zdůvodnila tím, že vozidlo po dobu, kdy jej koupila od pana K. udržovala v provozu, půjčovala je dalším osobám, docházelo k udržování provozu schopnosti a došlo i k výměně tachometru, což mohlo mít vliv na počet ujetých km, což sama odrazila v kupní smlouvě tím, že uvedla, že jí není znám skutečný počet ujetých km a tím zdůrazňovala, že neměla v úmyslu poškozenou nijak podvést. Zdůrazňovala také, že s ohledem na stav, provozuschopnost vozidla, které bylo převedeno na plyn, což bylo pro zájemce a kupující výhodné z hlediska dalších provozu nutných nákladů, tak hodnota vozidla odpovídala provozuschopnosti, stavu vozidla, a to i vzhledem k jeho stáří a nejasnému stavu ujetých km. Tato skutečnost se ukázala jako odůvodněná, nevyloučená znaleckým posudkem, naopak jím podpořená. Soud se proto ztotožnil s obhajobou

obžalované, kdy shledal, že v tomto konkrétním případě se sice skutek stal, ale nebyl prokázán úmysl dopustit se protiprávního jednání a v daném případě se jedná jednoznačně o věc občanskoprávní, kdy podáním trestního oznámení ze strany poškozené došlo částečně ke zneužití trestní represe, když poškozená mohla svá práva prioritně uplatňovat jinou cestou, a to cestou občanskoprávní, kde by však musela unést tzv. důkazní břemeno. V tomto případě se soud ztotožnil se stanoviskem a návrhy obhajoby a obžalovanou zprostil obžaloby v plném rozsahu, nikoliv však podle § 226 písm. a) trestního řádu, když neshledal, že by se skutek nestal, skutek se podle názoru soudu stal, ale tento není trestným činem a to pro nedostatek jednak úmyslu – subjektivní stránky trestného činu a také z hlediska faktu, že bylo možné věc řešit občanskoprávní cestou, tedy jinými instituty jiného práva než zneužitím trestní represe. Z uvedených důvodů bylo rozhodnuto tak, jak je uveden ve výroku tohoto rozsudku.

11. Ze shora uvedených důvodů neshledal ani důvody pro postoupení věci příslušné komisi pro projednání přestupků, když na straně obžalované shledal nedostatek úmyslu dopustit se protiprávního jednání a věc hodnotí ryze jako věc občanskoprávní, nikoliv jako věc protiprávní z hlediska přestupkového či trestně právního řízení.
12. Vzhledem k tomu, že poškozená se připojila s nárokem na náhradu škody v částce 12.900 Kč, a došlo ke zprošťujícímu rozsudku v plném rozsahu, nastal obligatorní důvod pro odkázání poškozené na řízení ve věcech občanskoprávních postupem podle § 229 odst. 3 trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do 8 dnů od doručení jeho opisu odvolání u Okresního soudu ve Vyškově. O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout a) státní zástupce pro nesprávnost výroku, kteréhokoli výroku, b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku zabránění věci, d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Vyškov 20. listopadu 2020

Mgr. Zdeňka Kalová v. r.
samosoudkyně